

L'Acampada Jove més jamaicana de tots els temps

La 24a edició de la cita de Montblanc, celebrada del 18 al 21 de juliol, ha tingut un gran nombre d'actuacions de ritmes jamaicans | Les de Zoo, Boikot, Oques Grasses i Buhos han estat les actuacions més aclamades

Acampada Jove | Arxiu Acampada Jove

A mitjan juliol, al municipi de Montblanc, hi ha una crida a la política i a la música. Milers d'adolescents i joves acudeixen fidels a la cita organitzada per Jovent Republicà, les joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya, i envaeixen amb tendes de campanya, somnis i il·lusions els tres dies de concerts de l'Acampada Jove. Celebrada del 18 al 21 de juliol, enguany han estat unes 27.000 persones qui, mogudes per una programació que es prepara l'any vinent per complir un quart de segle d'existència, ha portat els imprescindibles de la *playlist* catalana de les generacions més primerenques.

Els adeptes més ansiosos van aterrar dijous 18 de juliol en una primera nit que va destacar per una sorprenent aposta pels ritmes jamaicans i el folk, gèneres que s'havien perdut en les últimes edicions. Van donar el tret de sortida **Andana**, en un primer tast de *reggae* emergent, i el rap electrònic de **Pupil·les**, regentat per consignes feministes. El taronja va començar a tenyir el cel en el directe de **Sense Sal** i, el del "sempre a punt", **Miquel del Roig**, i després va ser el pop-folk d'**El Diluvi**, amb les cançons del seu acabat de treure àlbum, *Junteu-vos* (Halley Records, 2019), el responsable de portar la poesia i la música d'arrel a les orelles millennistes del públic. Després

de la fusió jamaicana de **Green Valley**, que han publicat darrerament el disc *Bajo la piel* (Mundo Zurdo, 2019) després de l'experiència de la paternitat, van agafar el relleu els terrassencs **Doctor Prats** i el barceloní **Adala** amb **The Same Song Band**, que va estendre de *dub* i combat contra el capitalisme la cita politicomusical de Montblanc.

Pupil·les Foto: Arxiu Acampada Jove

Encetant la segona jornada de la cita de la Conca de Barberà, van engegar les actuacions diürnes les cantadores **Júlia Colom** i **Alidé Sans** en una edició amb augment de presència femenina dalt dels escenaris, tot i que les dones estiguessin programades en les franges horàries de menys afluència de públic. També va desembarcar directe de Madrid la cantant **La Otra y Las locas del Co**, amb els seus temes de revolta femenina en contra de la violència masclista. És amb aquestes propostes que el festival del Jovent Republicà demostra el compromís polític també en el cartell. El darrer directe de la tarda va anar a càrrec de les raperes **Tribade**, que van seguir el combat de la cantautora madrilenya amb un contundent missatge de lluita transfeminista a ritme de rap i *reggaeton*. Darrere, prenent notes, els integrants de **Zoo** observaven l'estudiat concert de **Bittah**, Masiva Lulla, Sombra Alor i Dj Big Mark, la nova fornada de músiques urbanes que va enganxar per sorpresa un públic que evidenciava una victòria: l'adolescència és el temps d'aprendre a cridar contra els babosos i a reivindicar la pròpia identitat.

Zoo a l'Acampada Jove 2019 Foto: Arxiu Acampada Jove

Procedents del País Basc, **Huntza** estenia ponts amb Catalunya a través d'un pop-folk de veu dolça i acordió alegre que rebia una lluna amb ganes de *hits*. Era el moment de la nit: **Zoo** s'acomiadava temporalment de Montblanc. I confirmaven que, des de Gandia, es pot predicar amb un rap electrònic que pugui emmirallar-se en clàssics de l'ska combatiu de les terres valencianes com **Aspencat** o **La Gossa Sorda**, però des d'una personalitat única. També recordaven els joves d'Altsasu, els presos polítics catalans i els músics represaliats com **Valtonyc**, i feien un reconeixement a bandes emergents com **Tribade**. "Vull", "Estiu", "Carrer de l'amargura" o "Correfoc" van ser alguns dels temes més aclamats entre els seguidors de la formació liderada per Panxo. Concert per satisfer amb les cançons més escoltades de la banda, la il·lusió amb què la massa de l'Acampada Jove va rebre'ls el divendres 19 de juliol. Seguirien pujant la intensitat de la nit, amb càntics mestissos i odes vitals, els omnipresents **Buhos**, que van oferir un concert circular, que va començar i acabar amb la famosa cançó de "Volcans". Va tancar la nit el *reggae* més esperat d'Ontinyent, **Auxili**, amb els temes del darrer disc, *Tresors* (Propaganda pel fet!, 2018), i la fusió, també jamaicana, de **Koers**.

Buhos a l'Acampada Jove 2019 Foto: Arxiu Acampada Jove

Amb la recàrrega energètica de poques hores de son dins la tenda, els joves de l'Acampada Jove despertaven el dissabte 20 de juliol amb les actuacions més matineres d'**Ivette Nadal**, la vocalista de Gurb **Ju** i la formació igualadina **JoKB**. Al vespre, l'hora de rap ja consagrada després de l'actuació de **Tribade** el dia anterior, el terrassenc **Lildami** va fer gala de la popularitat i dels *hits* de *Flors mentre visqui* (Halley Records, 2019). Era a estones provocador, com ho són els rapers que parlen de diners i èxit, i d'altres molt planer, com quan va introduir "Serrallonga" amb una anècdota personal: la seva mare li explicava, abans d'anar a dormir, històries de bandolers. Sí, a Damià Rodríguez també li narraven contes, i ara els explica ell amb bases d'electrònica conduïdes per Sr.Chen i Emotional Goku.

De personatge en personatge, l'escenari principal va ser abduït per una revelació estelar, era el grup osonenc d'**Obeses**, que anunciava el cataclisme solar d'**Oques Grasses**, autèntic fenomen adolescent que va omplir el públic també de pares i mares. *Fans del sol* (Halley Records, 2019) és una assegurança, un d'aquells discos que fa estiu, que marca la banda sonora de la temporada i que cap mil·lennista no voldria deixar escapar. Seguidament, però, el públic mutava per fer un canvi generacional: arribaven els madrilenys **Boikot** i el seu directe invariable amb els anys. "Kualquier día", "Inés" i la nova "Hablarán las calles" ja són himnes de qualsevol amant de la música de mirada combativa. Arrodonien la nit els sards **Train to Roots**, que malgrat el *reggae* suau i apte per a tots els públics, van deixar una massa diluïda d'espectadors, així com els perennes **Strombers** amb temes destacats de la seva discografia d'ara i sempre.

Amb el diumenge encès per un sol incandescent, els milers de joves d'esquerres hauran

d'esperar fins al juliol que ve per gaudir d'una programació que promet ser la més espectacular que les joventuts d'Esquerra Republicana hagin fet, ja que celebraran vint-i-cinc anys de la unió entre política i música.